

Από τον στ. 7 έως τον στ. 8, στον οποίο αρχίζει η επόμενη εγγραφή, υπάρχει στη σελίδα κενό που αντιστοιχεί σε δέκα περίπου στίχους, για να τεθούν οι υπογραφές του προεστού και των παρέδρων που ελλείπουν.

1. Βλ. π.χ. Θ. 42(1726), ΕΚΣ, σ. 347. Προβλ. και Θ. 46(1746), προοίμιο (ό.π., σ. 356).
2. Πρόκειται για Ρουμάνο από τη Βλαχία, ο οποίος επελέγη προφανώς επειδή γνώριζε καλύτερα την αγορά ή ασχολούνταν με το εμπόριο αλόγων.

264

1778/IV/19

978/φφ 116v-117r

χ. Θωμά Βελλερά (στ. 8-24 [φ 116v], 1-7 [φ 117r])

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου (στ. 12-14 [φ 117r])

Απόφαση οριστική. Υπαίτια μέδη. Σωματικές βλάβες και εξύβριση.

Καδ'έξη παραβατική συμπεριφορά. Συνεκδίκαση αγωγών.

**Εξαγορά σωματικής ποινής. Παροχή εγγυητή για
την περίπτωση υποτροπής.**

^{8/} 1778 ἀπριλίου 19

^{9/} Ἡ Ἐσυνάλλαχθημ(εν) καὶ τὴν σήμερον διὰ τὸν πολλάκις ὄνομασμ(έν)ον Πασχάλην μπακάλην ^{10/} ὅπου ἀπὸ τὴν νεώτητὰν του ἔως τὰ γηράμματὰ του δὲν ἡμπόρεσεν διὰ νὰ ^{11/} σοφρωνισθῇ, ὅπου ταῖς προάλαις τὴν δευτέραν ἀπριλίου 16 ἐρχάμ(εν)ος ἀπὸ τὸ Σιλήπερο ^{12/} μεδισμ(έν)ος καὶ ἀνταμωνωντας τὸν ἀνιψιόν του Πέτκου ἔξω ἀπὸ τὸ κάστρο μαζὴ ^{13/} καὶ ἄλλ δυὸς τὸν Γιανάκη Φογαρὰς καὶ ἔνα ἀρχοντόπουλο, καὶ πάραυδα ὡς μεδισμένος καὶ τερλὸς ^{14/} ἀρχισεν τὸν καβγὰν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἄνωδεν Γιανάκη κτυπῶντας καὶ ὑβρίζωντας ^{15/} τὸν Κωνσταντίνον ^{<ο>} Δημητρίου, ὁ ὅποιος καὶ φεύγωντας ἐσέβηκεν (εἰ)ς τὸ σπήτη τοῦ ἐξελέντζια Πρου^{16/} κε<ν>τάλι¹ καὶ οὗτως ἐγλήτωσεν. καὶ ἐρχάμ(εν)ος μέσα (εἰ)ς τὸ σπήτι του μεδυσμ(έν)ος ἐπῆρεν τὸ ^{17/} σπαδὶ του καὶ τὸ κιρπάντζι καὶ ἐκαβαλίκευσεν τὸ ἄλογὸν του καὶ εὐγενάμ(εν)ος ἔξω ἀπὸ τὸ ^{18/} κάστρο ἀνταμών(ει) πάλην ἀναμέσον τῶν πορτῶν τὸν ἄνωδεν Κωνσταντίνον Διμιτρίου, καὶ ^{19/} ἀρχισεν ἐκ δευτέρου νὰ τὸν ὑβρίζῃ καὶ νὰ τὸν κτυπᾶ, καὶ νὰ κάν(ει) ἐκ(εῖ)να ὅποῦ δὲν πρέ^{20/} π(ει) νὰ τὰ κάμ(ει), ὤντας γέροντας, καὶ ἐκ(εῖ) εύρισκόμ(εν)ος καὶ κατζίβελος καὶ φεύγωντας ^{21/} ὁ Κωνσταντίνος Διμιτρίου ἀρχισεν [ο Πασχάλης] νὰ κτυπᾶ καὶ νὰ ὑβρίζῃ τὸν κατζίβελον, καὶ φοβούμ(εν)ος ὁ ^{22/} κατζίβελος μεδισμ(έν)ον, τοῦ ἄρπαξεν τὸ σπαδὶ διὰ νὰ μὴν λάχῃ ^{23/} καὶ τὸ εὐγάλη καὶ τὸν βαρέση. ὅδεν ἦλθεν

όσον ὁ Κωνσταντίν(ος) Διμιτρίου καὶ τὸν ἐζήτησεν^{24/} (εἰ)ς τὴν κρίσιν
διὰ τὰ ὅσα τοῦ ἔκαμ(εν). ὅσον καὶ ὁ κατέβ<ε>λος ὃποῦ δίχως τίποτες τὸν
Σκτύ//πησεν, διὰ τὸ ὄποιον κοινῇ τῇ γνώμῃ ἀποφασίσθηκεν ἐπ(ει)δήτης καὶ
εἰ)ναι καὶ ἀποφασισμ(έν)ον^{2/} καὶ πολλάκις διὰ ταῖς πολλαῖς του κακίαις
ἀ τιμωρ(εῖ)τε αὐστηρότεροι<α>τα διὰ τὰς κακίας του^{4/} λουπάτας 24 ἥ
νὰ ταῖς πληρόνῃ καὶ νὰ ταῖς ἔξαγοράζῃ μὲ F 12 οὐγκρικα, καὶ^{5/} νὰ δόσῃ
εεφήλην (εἰ)ς τὴν κουμπανίαν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ (εἰ)ς τὸ ἔξῆς δέλ(ει)
ἀποφύ^{6/}γη {ἀπὸ} ταῖς αὐταῖς κακίαις του καὶ ἔτζη δέλ(ει) συνχωρεδῆ καὶ
τούτην τὴν φορὰν<σ> (εἰ)δὲ^{7/} (εἰ)ς τὸ ἔξῆς παράνου δὲν ἔχ(ει) καμίαν
συνχώρεσιν.

^{8-11/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς πρ, Μανικάτης σαφράν(ος) πρ, γεορ-
γις βελλεράς [μον.], Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ, Ἰωάννης Ἰωάνν(ου)
Μάρκ(ου), καπετάν(ος) τῆς ἔξωτέρας πρια.

^{12/} τῇ Ἰδίᾳ ὥρᾳ, ἐπαρακάλεσεν ὁ Πασχάλης τὸν κύρο Γεώργιον Βελλε^{13/}ράν
διὰ νὰ γένη κεφύλης, ὁ ὄποιος καί ἔγινεν. ὅτι, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ^{14/} (εἰ)ς τὸ
ἔξῆς νὰ παύσῃ, ώς ἀνωδεν ἐγράφθ(ει)κεν.

στ. 6[φ 117r] Δεν πρόκειται για πραγματική συγγνώμη, αλλά για επιεική
μεταχείρηση με μετατροπή της ποινής, λόγω ηλικίας (πρβλ. στ. 10) και
παρά την καδ'έξιν υποτροπή². Το Κριτήριο, εξ ἀλλου, δεν επικαλείται
μείωση του καταλογισμού λόγω μέδης³.

1. Σάξονας αξιωματούχος από την επιφανή οικογένεια Brückental του Σιμπίου.
2. Βλ. ΕΚΣ, σ. 236 (3).
3. Βλ. ὥ.π., σ. 219 (v).

265

1778/VII/31
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 117r

Πρακτικό. Δήλωση στο Κριτήριο για ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία άσκησε τρίτος στη Βλαχία. Δημοσιότητα.

^{15/} 1778 Ιουλίου 31

^{16/} || Ὁ Κὺρος || Ἰωάννης Τζηνγγού μᾶς ἔστ(ει)λεν ἐνγράφως [..^{14..}] πώτορον
ὅτι ὁ Κάλοτας ἀπὸ Κραγιόβαν^{17/} ἐμπόδισεν (εἰ)ς τὸν κύρο Κωνσταντίνον
Πρέδα ἀπὸ τὰ ὅσα ἔχ(ει) νὰ δόσῃ [ο Κ. Πρέδα] τοῦ Κωνσταντίνου Ζουδέτζου^{18/}
ἀπὸ κάτι κορδοβάνια ἀσ(λλανία) 150 ἔως νὰ κριδῆ [ο Κάλοτας] (εἰ)ς
Κραγιόβαν μὲ τὸν Ζουδέτζον.

